

mægling ved Retten. Jeg vil iøvrigt henstille om man ikke, saafremt Forslaget vedtages, vilde lade udgaa ved 3die Behandling Ordene i 2den og 3die Linie: „i hvilke Forligsmægling i Kjøbenhavn foretages ved Gjældskommissionen“, da dette kun er en systematisk Oplysning uden noget-somhelst Lovsindhold. Med Hensyn til det 2det Punktum af de Herrers Forslag maa jeg efter min Opfattelse naturligtvis finde, at det i og for sig vilde være meget helbdigt, om noget Saadant blev vedtaget; men jeg vilde rigtignok i saa Tilfælde ikke indskrænke det til disse smaa Gjældssager. Jeg ser heller ikke, hvorfor det skulde indskrænkes dertil. Evertimod var man i det andet Thing tilbøjelig til at indskrænke Ophævelsen af Forbudet mod Procuratorers Møde saaledes, at Ophævelsen ikke fandt Sted i de smaa Sager, en Tilbøjelighed, der vel ikke fandt fuldstændigt Udtryk i Landssthingets Afstemning, men dog noget Udtryk i den Bestemmelse, der er indkommen om at undtage Politifager. I det jeg antager, at det af de Herrer stillede Forslag kommer til Afstemning før de Forslag, der ere stillede til § 6, vil der jo derved blive Leilighed for de Medlemmer, der, som jeg, holde paa, at Forpligtelsen til personlig Møde bør hæves, til at give denne Mening Udtryk ved at stemme for dette Forslag, thi hvis dette vedtages, saa vil Forslaget under Nr. 7 jo ikke ret vel kunne vedtages.

Formanden (K r a b b e): Uagtet der ganske vist, som ogsaa tidligere berørt af den høitærede Minister, er en principiel Forskiel imellem Forslagene, saa tror jeg dog ikke, at der er nogen saadan formel Uoverensstemmelse tilstede, at det skulde være umuligt at afstemme det andet, efter at det første var vedtaget. Altsaa: saafremt Forslaget til en ny Paragraf efter § 2 skulde blive vedtaget, er det min Tanke desuagtet at sætte Forslaget under Nr. 7 og subsidiært Forslaget under Nr. 8 under Afstemning.

Minestad: Jeg vil ikke bestride, at den ærede Formand har Ret i sin Opfattelse, men naar man har stemt for det Forslag, som er stillet af det ærede Medlem for Sørs Amts 3die Valgkreds (Lauer) med Flere, saa tror jeg ikke let man vil kunne stemme for Forslagene under Nr. 7 og 8, i det Mindste ikke for det under Nr. 7.

Alberti: Saa vidt mit Kjendskab til Forligsmæglingen strækker sig, tror jeg, at der bør foretages adskillige Ændringer i Lovforslaget, hvis det ikke skal modvirke Forligs Afslutning. Dette gælder da først og fremmest § 5, hvori der frætages Forligskommissionerne den Ret, som de hidtil have havt til at udsætte Sagen. Dette er en Paragraf, som jeg tror bør udstrækkes; thi er der Noget, som kan dæmpe Parternes Hidsighed,

saa er det dette, at Forligskommissionen kan give dem Tid til at affjole deres Temperament. Jeg vil derfor stemme for, at § 5 udgaa. Dernæst udflyder Lovforslaget Kontra- og Kontinuations-sager fra Forligsprøven, hvis Parterne ville forbigaa Forligskommissionen. I Henseende til Kontrastager er det maaske sjældnere, at der opnaas Forlig, men i Henseende til Kontinuationsklager tror jeg, at det er særdeles urigtigt at fritage disse Klager fra at komme ind for Forligskommissionen. Først, naar en Kontinuationsklage kommer ind, foreligger Sagen i sin Helhed for Kommissionen, og denne vil da være i Stand til at overskue Sagen og at gjøre Parterne saadanne Forslag, som den ikke har kunnet gjøre før, hvorved den bliver i Stand til at bringe Forlig tilveie. I Henseende til Kontrastager kan det Samme indtræffe men sjældnere, og det af den Grund, at naar Kontrastagen kommer, er Hovedsagen i Almindelighed indbragt for Retten, og da vil det ikke være saa let for Forligskommissionen at komme ind i Sagen i dens Helhed. Jeg vil derfor støtte det Forslag, som er stillet af et æret Medlem af Udvalget, og som gaar ud paa, at Kontinuations- og Kontrastager ligesom hidtil ere tvungne til at komme til Forligskommissionen. Dernæst tror jeg, at den Bestemmelse i § 3, som tilsteder den aldeles nye Fremgangsmaade, at en Sag kan paastævnes for Retten, førend den er sluttet for Forligskommissionen, ofte vil være til Hindrer for Forlig. De Herrer i Udvalget, som ere saa meget angst for Sagsførernes Virksomhed med Hensyn til Forligssager, maa ved denne Paragraf erindre, at naar Sagen skal indbringes for Retten, vil det i Almindelighed være nødvendigt for Parterne eller i alt Fald for den Part, der vil paabegynde Sagen som Retssag, at gaa til en Sagsfører, og saaledes kommer jo Sagsførelsen ind under Forligsprøven. Dette maa de Herrer jo betragte som noget meget Betænkeligt; naar en Sag først er kommen for for Retten, saa er den ikke saa let at forlige, som naar den ikke har været paastævnet. Dette har ogsaa foresværet et andet æret Medlem af Udvalget, idet han har stillet et Ændringsforslag, som tyder hen paa, at han frægter for, at Omkostningerne ved Stævne-maalet skulde virke hæmmende paa den tilbage-staaende Del af Forligsprøven. Jeg havde ønsket, at Lovforslaget slet ikke havde havt denne Bestemmelse. Denne Paragraf er jo laant fra Loven om Kjøbenhavns Sø- og Handelsret, men derfor hører den ikke hjemme i andre Retter; thi Sø- og Handelsretten er en Gæsteret, og der forekommer der en Mængde Sager, med Hensyn til hvilke det er nødvendigt at begynde lige strax, da Parterne som oftest ligge paa Reise enten til Lands eller til Vands. Men ved saadoanlige Retssager behøves der ikke nogen Afgang til at paastævne en Sag, førend den er endt ved Forligskommissionen. Naar man hender den uendelige Langsomhed, som